

Nr 226

Av fru Landberg och herr Larsson, Lars, *angående sjukpenningklass vid s. k. »bristyrkesutbildning».*

(Lika lydande med motion nr 254 i Andra kammaren)

Under våren 1966 beslöt riksdagen i enlighet med Kungl. Maj:ts proposition nr 52/1966 att uppdra åt arbetsmarknadsstyrelsen att inom ramen för medelsanvisningen till omskolningsverksamhet anordna bristyrkesutbildning (omskolning av icke arbetslösa) inom ett belopp av 10 milj. kr. Denna utbildningsverksamhet fortsatte även under budgetåret 1967/68 och omfattade då 425 personer.

Orsakerna till denna mycket blygsamma omfattning på verksamheten, som måste anses som angelägen ur samhällets synpunkt, är flera. Det kärvare arbetsmarknadsläget har medfört en viss obenägenhet att lämna en anställning för att gå in i en utbildning som man ej med säkerhet kan veta leder till ett nytt arbete omedelbart efter slutförd utbildning. Dessutom medför den bristyrkesutbildning som omfattar längre tid än 6 månader automatisk 0-klassning av sjukförsäkringen i försäkringskassan. Detta innebär för den enskilde en otrygghet, som avhåller många från att satsa på denna utbildningsform. Visserligen finns inom ramen för de bestämmelser som reglerar arbetsmarknadsutbildningen ett visst antal sjukdagar då oförändrat utbildningsbidrag utgår, men vid långtidssjukdom är dessa helt otillräckliga.

Då utbildningen stimuleras av arbetsmarknadsverket och arbetsmarknadsskäl för utbildningen föreligger, måste det vara angeläget att denna utbildningsform får större omfattning och att de hinder som föreligger undanröjes.

Vi hemställer därför att riksdagen måtte besluta,

om sådan ändring av bestämmelserna i AFL 3:e kap. att ändring av sjukpenningklass ej skall ske vid genomgång av s. k. »bristyrkesutbildning», samt

att vederbörande utskott framlägger förslag till lagändring.

Stockholm den 23 januari 1969

Maj-Lis Landberg (s)

Lars Larsson (s)
